



Есень.

Духа вѣтрѣтъ есенни,
Капятъ листи пожълѣли,
А небето сълзи рони
Надъ простора потъмнѣли.

Нѣма птичка да запѣе,
Врани само грозно грачатъ,
И врабчета натжжени
По земята кална скачатъ.

А дѣцата на школото
Съ книжки бързатъ да отиватъ;
По лица имъ радость свѣти:
Тамъ наука ще добиватъ.

Димо П. Гешановъ.

